

Petr Hampl: Nová aristokracie a její nepřátelé – I.

prvnizpravy.cz/language=cs/zpravy/politika/petr-hampl-nova-aristokracie-a-jeji-nepratele-i-/preview=true

V tomto článku a několika následujících bych rád probral některé základní myšlenky knihy Prolomení hradeb dvojka. Kniha, která vychází v těchto dnech, má v zásadě tři části, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

Petr Hampl, nezávislý sociolog

1. července 2022 - 03:20

Jedna z nich se týká možných scénářů budoucnosti a také toho, jestli je možné podniknout něco, co sníží riziko naplnění negativních scénářů a zvýší naději naplnění pozitivních scénářů. Kromě toho je v knize přeformulována teorie z první verze z roku 2018. Během posledních čtyř let vývoj potvrdil řadu bodů mého pohledu, ale stalo se i pár věcí, které jsem nečekal. Původní teorie tedy neobstála plně a je zapotřebí v ní provést změny. To jsem udělal. A kromě toho byly převzaty některé pasáže z první knihy z roku 2018. To, aby dvojku mohl číst i čtenář, který Prolomení hradeb vůbec nezná.

Dvojka začíná událostmi roku 2020, ale na jedničku navazuje dějem i tématem. Tím je vztah západní civilizace a islámu. Vysvětluje, proč západní společnosti a národy jednají nejen bezbranně, ale i přímo sebevražedně. Ukazuje, že základní příčinou našich problémů je vznik velkých nadnárodních byrokratických aparátů a vznik nové aristokracie jako samostatné sociální vrstvy, která je naprosto odlišná od dřívějších vládnoucích tříd. Dokonce i od té třídy, která na Západě vládla ještě v 80. letech.

V roce 2018 jsem předpovídal, že poroste neschopnost, zbabělost a imbecilita nové aristokracie. To se potvrdilo. Dokonce v ještě vyšší míře, než jsem předpokládal. V roce 2018 jsme si nedokázali představit, že bude do života uveden Zelený úděl v tak šílené podobě, že způsobí kompletní likvidaci hospodářství, energetiky i zemědělství, a že způsobí také ekologickou katastrofu. Přesto se tak stalo, a nejrůznější skupiny „lepších lidí“ se dokonce předhánějí, kdo dá Zelenému údělu bláznivější a radikálnější podobu.

Nikoho tehdy ani nenapadlo, že západní elity doženou své země do války s Ruskem, aniž by je na takovou válku připravily. Opět narážíme na něco historicky naprosto ojedinělého. Usilovat o vyvolání války – to bylo v dějinách mnohokrát. Ale usilovat o vyvolání války a nesnažit se na ni připravit – to neznáme.

Předpokládal jsem také, že s tím, jak poroste neschopnost a zbabělost, bude klesat schopnost vládnoucí třídy potlačovat opozici. I to se děje. Všimněte si, že už nejsou schopni zvládnout ani něco tak elementárního jako zavřít pár opozičních webů.

Nicméně předpokládal jsem také, že když nebudou schopni tak šikovně rozvracet opozici a korumpovat její představitele, automaticky to povede k tomu, že porostou schopnosti opozice, nižší třídy začnou jednat cílevědoměji a budou vyrůstat efektivní opoziční projekty. To se ukázalo jako iluze. Chytrá hnutí odporu nevznikají sama od sebe. Není vůbec jisté, že se budou objevovat. Dokonce to vypadá na opačný trend. Dekadentní sebevražedné rysy nové aristokracie se objevují i v nižších třídách. Potenciální revolucionáři napodobují zvyklosti panstva. To by za jiných okolností tolik nevadilo, ale když panstvo jedná sebevražedně, je to katastrofa i pro revolucionáře. Nevznikají úspěšné politické projekty, protože tu není společenská vrstva, která by je mohla vytvářet.

To není chyba Okamury ani chyba Stracheho ani chyba Marine Le Penové. Kdyby se nedařilo, protože je někdo z nich špatný vůdce, uspěli by ti ostatní. Jenže on je podle všeho problém v tom, že se opírají o společenskou vrstvu, která nemá dostatečné schopnosti.

Neřešíme tedy jak založit správnou stranu nebo jak sjednotit různé party, ale něco mnohem zásadnějšího. Jak vytvořit společenskou vrstvu, ze které by mohla vzejít opozice schopná převzít moc. To je úplně jiný typ úkolu. Mnohem obtížnější, mnohem dlouhodobější.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)